

единенитѣ Щати (405000000), Австро-Унгария (300700000), Франция (276300000), Русия (127700000) Английска Индия (107600000), Швейцария (80000000), Китай (72100000), Аржентина (65000000). Европейска Турция (40500000), Испания (33000000) и т. н. — все за 1908 г.

Отъ държавитѣ въ които Италия внася, първа по редъ е Швейцария (297400000), слѣдъ нея е Германия (245400000), Франция и Съединенитѣ Щати сж на еднакво сожпало (2038000000), Аржентина (149800000), Англия (131900000), Европ. Турция (59300000), Египетъ (50600000), Белгия (36500000), останалата Америка (24500000), Английска Индия (18900000), Холандия (16800000), и т. н. — пакъ за 1908 г.

Като посторонни причини за слаборазвитата външна италианска търговия могатъ се посочи още: 1) липсата или недостатъчността на търговски учрѣждения и агенции вънъ отъ Италия и 2) прѣдимно *пролетариатския характеръ на италианската емиграция*. Последнята е само завоевателка на пазарния трудъ, или кажете — на трудовия пазаръ—все едно, но въ нищо ефикасно не помага на търговския обмѣнъ между Италия и странитѣ въ които се пилѣе и праши. Тъкмо обратното е съ Германската, Английска и Френска емиграции, които сж положени на съвсѣмъ други начала.

Gianitrapi (op cit., p. 69), като причина въ сжщата посока, не безъ право посочва прѣкаления фискализъмъ на Италия, посрѣдственитѣ познания върху условията и нуждитѣ на чуждитѣ страни, слабата готовность и точность въ изпълнението и пращането на стокитѣ, небрѣжността въ препарирането и амбалажа на нѣкои артикули, слаборазвитата индивидуална и колективна инициатива, и най послѣ — хлабавата организация на вътрѣшни и международни желѣзопѣтни и морски съобщения.